

ἢ καὶ ἀορίστως μόνον, ἀλλὰ καὶ τινὰς τῶν διθυραμβοποιῶν λέγετε χλευάζει, ἀλλως. Ἐποροίμα τῶν διθυραμβοποιῶν, ὡς ἐπιθετικῶς ἀπ' ἀδ' οὐκ ἔστι, καὶ εἰδ' ἐν πορὸς Ἐποροίμα δ' ἡλοῖ, τὸ ἴτοιῦτον μετ' αὐτῶν ἀνδρῶν.

CHRIS. Ως χαλεπὸν] Hæc Coronis est. Prodeunt verò de nouo personæ. Et Trygæus descendit è cælo: & ad penas suos redit, narrans quantum laboris hauserit in ascensu & descensu. Κακοήθεις] Est quidem hic Anthypallage pro μικροῦτατι, tamen visus vitio qui in locis celsioribus sunt, inferiora pro pusillis habent, vt oram soluentibus videntur terræ recedere. κακοήθεια est malignitas. Iâ malignū apud Latinos, pro parco & paruo sumitur, vt maligne laudare, & apud Horatiū maligni caupones. Sic autē Athenienses quasi malo asuetos traducit, quique vt dictum est, sciunt quæ recta sunt, sed facere nolunt. Propterea dicit ἐλευθερί, id est, propius spectanti mihi etiam estis impensius vel maligni vel malitiosi. Εποθυμίω τινός] Vt sit Senarius versus Iambicus videtur τινός esse παρέλκον. Sed meo iudicio tamen retinendum, Est enim genus dicendi & Atticū & Comicū & ru-

stico dignum. Sic vernacula lingua dicimus, *On le dit*. Itaque malo exsulet illud ἔργον ne Senarius corrūpatur. Αναβολὰς] Sic dicta Principia τῶν ἀσμάτων. Homerus ἀνεβάλλετο καλὸν εἰεῖδ' εἶν imò omnia ποροίμα. Nugantur Grammatici qui dicunt ἀναβαλλόμενος & ἀνεβαλλόμενος per vnicum λ. differre. Illud esse cunctari: hoc verò ordiri. Pindarus in Nemeis κατὰβολάν dixit in 2. εἶδ' εἰ. Est enim κατὰβολή, κτηνέρρησις, & κατὰβάλλεσθαι verbū fundamentale. Euripides Bacchis καλὸν Ἐθύμα κατὰβαλλῆσαι δαίμοσιν de primitiis loquitur. Εἰς ἐρενηχίτες] Audaces, vt Horatius vocat, in dithyrambis compositiones ridet, præcipuè que eas quæ ex aère & nubibus fiunt vt hic, quibus principia sua fulciunt quæ vt plurimum disconuenientia sunt, vana & inutilia. Omnino Attico perfundit aceto poetas Dithyrambicos quos alij ἀμφιαναικῶς vocant à προεμίσι quæ incipiunt ἀμφίμοι ἀναξ, & inde ἀμφιαναικίσειν dicebāt pro ποροίμα δέξιν. Magnus verò subānator προεμιού Aristophanes, qui in Ranis Ἀσκληύδι inducit omnia ferè Euripidearū fabularū exordia corrūpēt' ἐπὶ ληυθίαι.

Θε. Οὐκ ἔτι ἀρ' εἰδ' ἀ λέγουσι καὶ τὸν ἀέρα;
Ως ἀσέρις γινόμεθ' ὅταν τις δ'ποδάνη;
Τρ. Μάλισσα. Θε. Καὶ τίς ὅστιν ἀσπηνυῖ ἐκεῖ.
Τρ. Ἴων ὁ Χίος, ὅσπερ ἐποίησε πάλα,
Ἐνθάδε τὸν ἀοῖον ποθ' ὡς τε γ' Ὀδύσεως,
Αοῖον αὐτὸν πάντες ἐκάλειν ἀσέρα.
Θε. Τίνες γάρ εἰσ' οἱ δ'ξέροντες ἀσέρες,
Οὐκ ἀρόμοιοι θεοσιν. Τρ. Ἀπὸ δειπνῶν τινές
τῶν πλεπῶν εἶτοι βαδίζουσ' ἀσέρον,
Ἴωνες ἔχροντες, ἐν ἴτοις ἰωνοῖσι πύρ.
Ἀλλ' εἴσ' οὐ γ' ὡς τάχιστα ταυτῶν λαβῶν
Καὶ τῶν πύλων κατὰκλυζέ, καὶ δέριαν ἴδωρ,
Στόρνυτέ μοι καὶ τῆδε κουεῖδιον λέχος.
Καὶ ταῦτα δρασάσ, ἦκε δ'εὐρ' αὐθις πάλιν,
Ἐγὼ δ' ἀποδώσω τῶνδε τῆ βελή τίως.
Θε. Πόθεν δ' ἔλαβες ταῦτα σύ; Τρ. Πόθεν; ἐν
τῶν ἐρανῶν.
Θε. Οὐκ ἔτι ἐπ' δόλιω τῶν θεῶν ξιώβολον,
Εἰ ποροβοσῶσ' ὅσπερ ἡμεῖς οἱ βροτοί.
Τρ. Οὐκ ἀλλὰ κακίαι ζῶσιν δ'πο τοῦτων τινές.
Θε. Ἀγε νῦν ἴωμεν εἰπέ μοι, δὴ κατὰφαγεῖν
ταύτη τί; Τρ. Μὴδ' ἐν, εἰ γ' εἰδ' ἐδέλησ' φαγεῖν
οὐτ' ἀρ' ἔστιν, εἴτε μᾶζαν, εἴωθ' εἴ ἀεὶ
Παρεὰ τῶν θεῶν ἀμβροσίαν λέγειν αἴω.
Θε. Λέγειν; ἀρ' αὐτῆ καὶ κανὰ σπύδα σέον.

FAM. Verū sine magnum tumor est per aethera
Nos sidera esse quando mortui sumus?
TR. Ita est. FA. Quis illic sidus est nouissimū?
TR. Ion Chius qui scriptor olim exordium
Suum hic Eoum docuit, ex quo protinus
Omnes Eoum sidus illum nuncupant.
D FAM. Sed, quæ videmus astra scintillantia?
Stellasque longis promicantes tractibus?
TR. A lautiorum siderum conuulio
Redeunt, & ignem nocte lateris ferunt.
At tu cito istam deduc intro, & trulleo
Sumpto calentes suggerens vnda lauā.
Ei mihi que sterne gentilem torum,
Quibus peractis huc reuerso te est opus;
E Curabo mox hanc reddier Senatui.
FAM. Vnde ista habes tu? TR. unde? ex locis
caelestibus.
FAM. Non ego terunci facio diuos, si fouent
Aluntque scorta quale mortales solent.
TR. Non ita, sed illic quidam ab istis victitāt.
FA. Age nunc eamus, dic mihi, num quid diuim
Huic exedendum. TR. Nil opus fastidiet
F Panem vel offam, sueta semper antea
Lincta superne viuere ambrosia deūm.
FAM. Lincta: ergo laces & canistra parabimus.

Σχόλια. Ἴων ὁ Χίος.] διθυράμβων καὶ τραγωδίας Ἐμελῶν ποιητῆς, ἐποίησεν ἠδ' ἔδωκε ἢ ἀρχῆ, ἀοῖον ἀεροφοῖαν ἀσέρα μείνομεν ἀελίε λευκῆ πτέρυγι πορόρομον. φαμεν] ἢ τετελευτηκὸς ἐν τέτων παίζων οὐδ' ὁ Αεῖσοφάνης, ὁ οἶον αὐτὸν φασιν ἀσέρα κληθῆναι, φεβόντος ἢ ἐγχεῖο, ἔργα. ἢ καὶ κωμωδίας καὶ ὅπρη ἀμμιὰ καὶ παιᾶνας Ἐὐμνες. Ἐ σκολία καὶ ἐλεγεία. Ἐ κατὰλογάδω τὸν ποροβουτικὸν λέγει μιν. ἢ ἐν νόθον ἀξίεσσι τινες εἶν, οὐχὶ αὐτῆ φαμεν] ἢ αὐτῆ Ἐπιτοίσις. Ἐ κοσμολογικός, καὶ ὑπομνήματα, καὶ ἄλλα τινὰ, καὶ πάντο δόμιμος ἔδω, φασὶ ἢ αὐτὸν ὁμῆ διθυράμβων καὶ τραγωδίας ἀγωνισάμενον Ἀθήνησι καὶ νικῆσαντα, εἰς ἄσ' ὡ τῶν Ἀθλητῶν δ' ἴνα Χίον κεράμιον. ἢ ἢ Ὁρδομῆτος ἐπὶ κλητὴν ἢ Ἐδ' ἢ ἔρατο δ' ἢ

ἢ ἀσ' ὡ τῶν Ἀθλητῶν δ' ἴνα Χίον κεράμιον. ἢ ἢ Ὁρδομῆτος ἐπὶ κλητὴν ἢ Ἐδ' ἢ ἔρατο δ' ἢ

CHRIST. Ἴων ὁ Χίος] Dithyrambicus & Tragicus, & Melicus hic poeta fuit. Imò Comœdias scripsit & Epigrammata & Pæanas & Hymnos & Scholia & Elegias: fuit autem Orthomenis, quem Xuthum vocarunt, filius, qui Tragœdias docere cœpit octogesima secunda Olympiade. Cùmque athenis in Dithyrambicorum & Tragicorum certamine victor euassisset